

свършена, и азъ ви благодаря за доблестната служба.

Слънцето, може би, чува речта на генерала, хвърля снопъ лъчи въ стъклата на прозорците и полита въ далнината.

Днесъ то грѣя последенъ день надъ робската земя.

И сякашъ по-бързо залѣзе, за да изгрѣе утре велико, могъщо, свободно.

